

Sygn. akt IV CZ 56/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku H. K.

przy uczestnictwie T. K. i L. J. Ś.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2017 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił wniosek H. K. o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych apelacji i odrzucił jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w K., w sprawie z udziałem T. K. i J. Ś., o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy H. K. wniósł o jego zmianę przez przyjęcie apelacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że na postanowienia sądów niższej instancji w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia apelacji nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.). Jednak takie postanowienie może zostać skontrolowane pośrednio, w ramach rozpoznania zażalenia na postanowienie odrzucające apelację wniesioną po terminie, jeżeli w zażaleniu zostanie sformułowany wniosek na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. W niniejszej sprawie żalący uczynił zadość wskazanemu wymaganiu, podniesione zarzuty podlegają zatem rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W piśmie z wnioskiem o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek (art. 169 § 2 k.p.c.). Przy ocenie należy uwzględnić, że ewentualne zaniedbania pełnomocnika reprezentującego żalącego nie wyłączają negatywnych dla żalącego konsekwencji procesowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2016 r., II CZ 22/16, niepubl., postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 r., II UZ 35/09, niepubl., z dnia 28 listopada 2007 r. V CZ 105/07, niepubl., z dnia 30 maja 2007 r. II CSK 167/07, niepubl.).

Pełnomocnik żalącej nie przedstawił okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu, zwłaszcza jeśli uwzględnić długość okresu trwania uchybienia (ponad trzy tygodnie) jak też mało skomplikowany charakter czynności procesowej (usunięcie braku apelacji przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia). Sąd Okręgowy trafnie podkreślił, że pełnomocnik żalącej nie przedstawił zwolnienia lekarskiego za cały okres trwania uchybienia, jak też nie wskazał innych okoliczności umożliwiających przyjęcie niemożności wykonania przez niego czynności procesowej.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

aw

jw